Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

14 март 2024 година*

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Директива (ЕС) 2018/1972 — Европейски кодекс за електронни съобщения — Липса на транспониране и на съобщаване на мерките за транспониране — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Осъдително искане за заплащане на еднократна сума и периодична имуществена санкция — Критерии за определяне на размера на санкцията“

По дело C-452/22

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС и член 260, параграф 3 ДФЕС на 8 юли 2022 г.,

Европейска комисия, представлявана от U. Małecka, L. Malferrari и E. Manhaeve,

ищец,

срещу

Република Полша, представлявана от B. Majczyna,

ответник,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, изпълняващ функцията на председател на състава, S. Rodin и L. S. Rossi (докладчик), съдии,

генерален адвокат: T. Ćapeta,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Решение

1 С исковата си молба Европейската комисия моли Съда:

– да установи, че Република Полша не е изпълнила задълженията си по Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (ОВ L 321, 2018 г., стр. 36), тъй като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с тази директива, или при всички случаи не ги е съобщила на Комисията,

– да осъди Република Полша да заплати на Комисията еднократна сума от 13 180,5 евро на ден с минимална еднократна сума от 3 270 000 евро,

– ако описаното в първо тире неизпълнение на задължения продължи до датата на обявяване на съдебното решение по настоящото дело, да осъди Република Полша да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция от 59 290,5 евро за всеки ден забава, считано от посочената дата до датата, на която тази държава членка изпълни задълженията си по Директива 2018/1972, и

– да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правна уредба

2 Съображения 2 и 3 от Директива 2018/1972 гласят:

„(2) Действието на петте директиви, които са част от съществуващата регулаторна рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги, […] е предмет на периодичен преглед от страна на Комисията, по-специално с оглед определяне на нуждата от изменения в съответствие с технологичните и пазарните промени.

(3) В своето съобщение от 6 май 2015 г. за установяване на Стратегия за цифровия единен пазар за Европа, Комисията заяви, че в прегледа си на правната рамка за далекосъобщенията би се съсредоточила върху мерки, насочени към стимулирането на инвестициите във високоскоростни широколентови мрежи, би въвела по-съгласуван подход с оглед на вътрешния пазар в политиката за радиочестотния спектър и неговото управление, би осигурила условия за истински единен пазар чрез преодоляване на регулаторната разпокъсаност, би гарантирала ефективна защита на потребителите, равнопоставени условия на конкуренция за всички участници на пазара и последователно прилагане на правилата, както и би осигурила по-ефективна регулаторна институционална рамка“.

3 Член 1 от тази директива е озаглавен „Предмет, обхват и цели“ и предвижда:

„1. Настоящата директива установява хармонизирана рамка за регулиране на електронните съобщителни мрежи, електронните съобщителни услуги, прилежащите съоръжения и услуги и някои аспекти на крайните устройства. Тя установява задачите на националните регулаторни органи и където е приложимо — на другите компетентни

органи, и установява съвкупност от процедури за осигуряване на хармонизирано прилагане на регулаторната рамка в целия [Европейски съюз].

2. Целите на настоящата директива са да:

а) създаде вътрешен пазар на електронните съобщителни мрежи и услуги, който води до разгръщането и използването на мрежи с много голям капацитет, устойчива конкуренция, оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги, достъпност, сигурност на мрежите и услугите, и предимства за крайните ползватели; и

б) осигури предоставянето на територията на целия Съюз на качествени, достъпни и обществени услуги чрез ефективна конкуренция и избор, за преодоляване на обстоятелствата, при които пазарът не удовлетворява потребностите на крайните ползватели, включително достъпа на тези с увреждания до услугите на равни начала с останалите, и да установи необходимите права на крайните ползватели.

[…]“.

4 Член 124 от посочената директива е озаглавен „Транспониране“ и параграф 1 от него предвижда:

„Държавите членки приемат и публикуват до 21 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Държавите членки прилагат тези мерки считано от 21 декември 2020 г.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите законови, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Начинът на позоваване и начинът на формулиране на това уточнение се определят от държавите членки“.

Досъдебната процедура и производството пред Съда

5 Република Полша не предава на Комисията никаква информация относно приемането на разпоредбите, необходими за транспониране на Директива 2018/1972 в полското право, поради което в съответствие с член 124 от нея на 3 февруари 2021 г. Комисията изпраща на тази държава членка официално уведомително писмо.

6 На 6 април 2021 г. полските власти отговарят на това писмо, като посочват по-специално, че Директива 2018/1972 трябва да бъде транспонирана посредством два закона, които следва да бъдат обнародвани и съобщени най-късно в началото на август 2021 г.

7 Поради липсата на друга информация относно транспонирането на Директива 2018/1972, на 23 септември 2021 г. Комисията изпраща на Република Полша мотивирано становище, като я приканва да се съобрази с тази директива не по-късно от 23 ноември 2021 г.

8 На 17 ноември 2021 г. полските власти отговарят на мотивираното становище, като дават на Комисията разяснения относно състоянието на законодателната дейност във връзка с това транспониране. По-специално, те посочват, че е предвидено законите за транспониране да бъдат обнародвани през март 2022 г.

9 Тъй като намира, че Република Полша не е приела необходимите разпоредби, за да се съобрази с Директива 2018/1972, на 6 април 2022 г. Комисията решава да сезира Съда с настоящия иск.

10 На 27 април 2022 г. полските власти уведомяват Комисията, че Министерският съвет е изпратил на Правната комисия на Правителствения център за законодателство проект на закон за транспониране на Директива 2018/1972.

11 На 8 юли 2022 г. Комисията предявява разглеждания тук иск.

12 Република Полша моли Съда да отхвърли иска изцяло, при условията на евентуалност, да не наложи поисканите от Комисията еднократна сума и периодична имуществена санкция, при условията на евентуалност спрямо предходното, да намали значително размера на тази еднократна сума и на тази периодична имуществена санкция, както и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

13 На 19 декември 2022 г. приключва писмената фаза на производството по настоящото дело.

По иска

По неизпълнението на задължения по смисъла на член 258 ДФЕС

Доводи на страните

14 В исковата си молба Комисията припомня, че съгласно член 288, трета алинея ДФЕС държавите членки са длъжни да приемат необходимите разпоредби, за да осигурят транспонирането на директивите в националния си правен ред в определените от тези директиви срокове, и да съобщават незабавно тези разпоредби на Комисията.

15 Комисията уточнява, че наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението в съответната държава членка към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище.

16 В случая обаче при изтичането на този срок и дори към датата на предявяване на настоящия иск Република Полша все още не била приела необходимите разпоредби за транспониране на Директива 2018/1972 в националното право и във всеки случай не ги била съобщила на Комисията.

17 Според Комисията Република Полша в действителност не оспорва соченото неизпълнение на задължения, а само изтъква обстоятелства от практически и вътрешен порядък, за да го обоснове. Нетранспонирането на директива в предвидения в нея срок обаче не можело да бъде обосновано с подобни обстоятелства.

18 В писмената си защита Република Полша оспорва напълно неизпълнението на задължения. Тази държава членка поддържа, че предвид хоризонталния характер на Директива 2018/1972 и признатата на държавите членки свобода да изберат мерките за прилагането ѝ, тя е решила да приложи разрешение, аналогично на това на законодателя на Съюза, т.е. да приеме нов правен акт, уреждащ като цяло пазара на далекосъобщенията, а именно Ustawa Prawo Komunikacji Elektronicznej (Закон за електронните съобщения), заедно с Ustawa — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo komunikacji elektronicznej (Закон за прилагане на Закона за електронните съобщения).

19 Според Република Полша, най-напред, поради техния широк обхват, преди приемането на проектите на тези два закона е трябвало да се извършат известен брой анализи по същество и от гледна точка на законодателя и широко консултиране както с публичната администрация, така и с потребителите и търговците.

20 По-нататък, сложният и неточен характер на разпоредбите на Директива 2018/1972 породил известни съмнения относно тяхното тълкуване, което довело до различия във възгледите на участниците в законодателната дейност. По-специално, тези съмнения се отнасяли до определянето на приложното поле на тази директива спрямо лицата, както и до категорията електронни съобщителни услуги, към които трябвало да спадат някои услуги RCS (Rich Communication Services). Във връзка с последното самата Комисия не дала полезен отговор на искане на Република Полша.

21 Накрая, законодателната дейност била забавена поради пандемията от COVID-19, която затруднила организирането на срещите за съгласуване и консултациите и довела до множество отсъствия на участващите в тях лица. Освен това тази пандемия наложила успоредно разглеждане на множество важни въпроси, свързани по-специално с общественото здраве, държавната сигурност, както и с обществената сигурност и обществения ред.

22 В репликата си Комисията възразява, че нито едно от обстоятелствата, на които се позовава Република Полша, не може да обоснове това, че към датата на подаване на тази реплика тази държава членка не е изпълнила задълженията си във връзка с транспонирането на Директива 2018/1972.

Съображения на Съда

23 Съгласно постоянната практика на Съда наличието на неизпълнение на задължения трябва да се преценява с оглед на положението в съответната държава членка към момента на изтичане на определения в мотивираното становище срок и последващи промени не се вземат предвид от Съда (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 15 и цитираната съдебна практика).

24 Освен това Съдът многократно е постановявал, че държавите членки трябва при всички положения да приемат конкретен акт за транспониране на дадена директива, ако тази директива изрично предвижда задължение за тях да я посочат в текста на разпоредбите, с които тя се транспонира, или при официалното публикуване на въпросните разпоредби (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 16 и цитираната съдебна практика).

25 В случая срокът за отговор на мотивираното становище е изтекъл на 23 ноември 2021 г. Ето защо наличието на твърдяното неизпълнение на задължения следва да се прецени с оглед на действащото към тази дата вътрешно законодателство (вж. в този смисъл решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 17 и цитираната съдебна практика).

26 В това отношение е безспорно, че към посочената дата Република Полша не е приела необходимите мерки, за да осигури транспонирането на Директива 2018/1972, нито съответно е съобщила тези мерки на Комисията.

27 За да обоснове неизпълнението си, Република Полша изтъква няколко довода — първо, нейният избор да приеме нови законодателни актове, уреждащи цялостно пазара на далекосъобщенията, чийто процес на приемане е бил особено сложен, второ, неточността на разпоредбите на Директива 2018/1972, и трето, последиците от пандемията от COVID-19.

28 Такива доводи обаче не могат да обосноват соченото от Комисията неизпълнение на задължения.

29 Всъщност, първо, твърдяната сложност на вътрешния законодателен процес за транспониране на Директива 2018/1972 не може да бъде релевантна, тъй като съгласно постоянната съдебна практика положения или практики, съществуващи във вътрешния правен ред на държава членка, не могат да са оправдание за неспазването на задълженията и сроковете, произтичащи от директивите на Съюза, нито следователно за късното или непълното транспониране на тези директиви (решение от 13 януари 2021 г., Комисия/Словения (ПФИ II), C-628/18, EU:C:2021:1, т. 79 и цитираната съдебна практика).

30 Второ, твърдението, че разпоредбите на Директива 2018/1972 са неточни и сложни, не можело да изключи въпросното неизпълнение на задължения. Всъщност, както правилно изтъква Комисията, когато е определил срока за транспонирането на тази директива, законодателят на Съюза е бил запознат със степента на сложност и прецизност на същата, а и при всички случаи е можело единствено той да продължи този срок, а не държавите членки да се отклоняват от него, нито Комисията да толерира подобни отклонения. Република Полша обаче не твърди, че е направила необходимите постъпки, за да се опита да издейства продължаване на срока.

31 Трето, що се отнася до последиците от пандемията от COVID-19, която започва в началото на 2020 г., достатъчно е да се отбележи, че законодателят на Съюза е можел да удължи срока за транспониране на Директива 2018/1972, ако беше счел, че последиците от тази пандемия, засегнала цялата територия на Съюза, са били такива, че да попречат на държавите членки да изпълнят задълженията си по тази директива.

32 Ето защо следва да се констатира, че като до изтичането на определения в мотивираното становище срок не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2018/1972, и съответно като не е съобщила тези разпоредби на Комисията, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 124, параграф 1 от тази директива.

По исканията на основание член 260, параграф 3 ДФЕС

Доводи на страните

33 В исковата си молба Комисията подчертава, от една страна, че Директива 2018/1972 е приета по обикновената законодателна процедура и следователно попада в приложното поле на член 260, параграф 3 ДФЕС, а от друга страна, че след като Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 124 от тази директива, поради това че не е съобщила на Комисията разпоредбите за транспонирането ѝ, то това очевидно представлява несъобщаване на мерките за транспониране на посочената директива по смисъла на член 260, параграф 3 ДФЕС.

34 Комисията припомня, че в точка 23 от нейното Съобщение 2011/C 12/01, озаглавено „Прилагане на член 260, параграф 3 от ДФЕС“ (ОВ C 12, 2011 г., стр. 1) (наричано по-нататък „съобщението от 2011 г.“), е уточнила, че санкциите, които ще предлага по силата на член 260, параграф 3 ДФЕС, ще се изчисляват съгласно същия метод като използвания за сезирането на Съда по член 260, параграф 2, както е описан в точки 14—18 от Съобщение SEC(2005) 1658, озаглавено „Прилагане на член (260 ДФЕС]“ (ОВ C 126, 2007 г., стр. 15) (наричано по-нататък „съобщението от 2005 г.“).

35 Следователно определянето на санкцията трябвало да се основава, на първо място, на тежестта на нарушението, на второ място, на неговата продължителност и на трето място, на необходимостта да се осигури възпиращият ефект на санкция, за да се предотвратят повторните нарушения.

36 На първо място, що се отнася до тежестта на нарушението, съгласно точка 16 от съобщението от 2005 г. и съгласно съобщението от 2011 г. Комисията определяла коефициента за тежест, като вземала предвид два параметъра, а именно, от една страна, значението на правилата на Съюза, предмет на нарушението, и от друга страна, последиците от тях за съответните общи и частни интереси.

37 В този смисъл Комисията отбелязва, от една страна, че Директива 2018/1972 е основният законодателен акт в областта на електронните съобщения. Най-напред, Европейският кодекс за електронни съобщения (наричан по-нататък „ЕКЕС“) модернизирал регулаторната рамка на Съюза в областта на електронните съобщения, като укрепвал възможностите за избор и правата на потребителите, като гарантирал по-високи стандарти на съобщителните услуги, като благоприятствал инвестициите в мрежи с много голям капацитет и като стимулирал безжичния достъп до връзка с много голям капацитет в целия Съюз. По-нататък, ЕКЕС определял организационните правила за сектора на електронните съобщения, включително институционалната рамка и управлението на този сектор. Разпоредбите му укрепвали ролята на националните регулаторни органи, като определяли минимален набор от правомощия за тези органи в целия Съюз и като укрепвали независимостта им чрез установяването на критерии за назначенията, както и задълженията в областта на съобщаването на информация. Освен това ЕКЕС осигурявал ефикасно и ефективно управление на радиочестотния спектър (наричан по-нататък „спектърът“). Тези разпоредби укрепвали съгласуваността в практиките на държавите членки, що се отнася до съществените аспекти на свързаните със спектъра разрешения. Посочените разпоредби стимулирали конкуренцията между инфраструктури и разгръщането на мрежи с много голям капацитет в целия Съюз. Накрая, ЕКЕС уреждал различни аспекти на доставката на електронни съобщителни услуги, включително

задълженията за универсална услуга, номерационните ресурси и правата на крайните ползватели. Укрепването на тези правила служело за увеличаване на сигурността и защитата на потребителите, в частност, що се отнася до достъпа до услуги на достъпни цени.

38 От друга страна, нетранспонирането на Директива 2018/1972 в полското право, първо, увреждало регулаторните практики в целия Съюз, що се отнася до управлението на електронносъобщителната система, свързаните със спектъра разрешения и правилата за достъп до пазара. В резултат от това предприятията не разполагали нито с ползите от по-съгласуваните и предвидими процедури за предоставяне или удължаване на срока на правата за ползване на съществуващия спектър, нито с ползите от регулаторната предвидимост, произтичаща от минималния 20-годишен срок на лицензите за ползване на спектъра. Подобни проблеми имали пряко въздействие върху наличността и разгръщането на мрежи с много голям капацитет в Съюза. Второ, потребителите не можели да се възползват от редица осезаеми предимства, които им предоставяла Директивата, като например решенията относно достъпа до доставка на съобщителни услуги на достъпни цени, изискването да им се предоставя ясна информация за договорите, задължението за прилагане на прозрачни цени, опростяването на смяната на мрежовите доставчици, за да се даде стимул за по-достъпни цени на дребно, и задължението на операторите да предлагат на крайните ползватели с увреждания равностоен достъп до съобщителните услуги.

39 Доколкото не е установила наличието на утежняващи или смекчаващи обстоятелства, в настоящия случай Комисията предлага коефициент на тежест 10.

40 На второ място, що се отнася до продължителността на неизпълнението на задължения, Комисията поддържа, че това е периодът от следващия ден след датата на изтичане на срока за транспонирането на Директива 2018/1972, а именно 22 декември 2020 г., до датата на приемане на решението за сезиране на Съда с настоящия иск, тоест 6 април 2022 г. От това следвало, че релевантният период е петнадесет месеца. Като се приложел коефициентът от 0,10 на месец, предвиден в точка 17 от съобщението от 2005 г. във връзка със съобщението от 2011 г., коефициентът за продължителност следователно бил 1,5.

41 На трето място, що се отнася до платежоспособността на Република Полша, Комисията прилага фактора „n“, предвиден в нейното Съобщение 2019/C 70/01, озаглавено „Промяна на метода на изчисление на еднократно платимите суми и дневните имуществени санкции, предлагани от Комисията в производства за установяване на нарушение пред Съда на Европейския съюз“ (ОВ C 70, 2019 г., стр. 1). Този фактор отчитал два елемента — брутния вътрешен продукт (БВП) на съответната държава членка и институционалната ѝ тежест, изразявана чрез броя на местата за тази държава членка в Европейския парламент.

42 Въпреки че в решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Гърция (Възстановяване на държавни помощи — Фероникел) (C-51/20, EU:C:2022:36), Съдът вече поставил под съмнение релевантността както на втория от тези елементи, така и на предвидения в посоченото съобщение коригиращ коефициент от 4,5, Комисията все пак решила в случая да приложи предвидените в Съобщението критерии, докато се приеме ново съобщение, което да отчете тази скорошна практика на Съда.

43 Съответно съгласно Съобщение 2022/C 74/02 на Комисията, озаглавено „Актуализиране на данните, използвани при изчисляването на еднократно платимите суми и периодичните имуществени санкции, предлагани от Комисията на Съда на Европейския съюз в производствата за установяване на неизпълнение на задължения“ (ОВ C 74, 2022 г., стр. 2) (наричано по-нататък „съобщението от 2022 г.“), факторът „n“ за Република Полша бил 1,45.

44 Съгласно Съобщение на Комисията 2017/C 18/02, озаглавено „Право на [Съюза]: по-добри резултати чрез по-добро прилагане“ (ОВ C 18, 2017 г., стр. 10), Комисията молела Съда да определи на Република Полша, от една страна, периодична имуществена санкция за периода от датата на обявяване на съдебното решение по настоящото дело до датата на цялостното изпълнение, а от друга страна, еднократно платима сума за периода от следващия ден след датата на изтичане на предвидения в Директива 2018/1972 срок за транспонирането ѝ до датата, на която тази държава членка се съобрази напълно със задълженията си по тази директива, или до датата на обявяване на съдебното решение.

45 Що се отнася до периодичната имуществена санкция, Комисията припомня, че съгласно точка 18 от съобщението от 2005 г. размерът ѝ трябва да е такъв, че санкцията да е едновременно пропорционална и възпираща. За тази цел размерът на периодичната имуществена санкция се изчислявал чрез умножаване на стандартната фиксирана сума по коефициент за тежест и коефициент за продължителност, а след това по фактора „n“ за съответната държава членка. Съгласно съобщението от 2022 г. обаче стандартната фиксирана сума за изчисляване на периодичната имуществена санкция била 2 726 евро на ден. Както е посочено в точки 39 и 40 от настоящото решение, предложените от Комисията коефициенти за тежест и за продължителност били съответно 10 и 1,5. Факторът „n“ за Република Полша бил 1,45. Съответно размерът на предложената от Комисията дневна периодична имуществена санкция е 59 290,5 евро, считано от датата на обявяване на съдебното решение по настоящото дело.

46 Що се отнася до еднократно платимата сума, от точка 20 от съобщението от 2005 г. следвало, че тази сума трябва да се състои най-малкото от фиксирана минимална основа, отразяваща принципа, че всеки случай на трайно неизпълнение на правото на Съюза сам по себе си и независимо от евентуалните отегчаващи обстоятелства съставлява посегателство над принципа на законност във всяка правова общност, което изисква да се наложи реална санкция. Съгласно съобщението от 2022 г. минималната еднократно платима сума за Република Полша била 3 270 000 евро.

47 В съответствие с метода, установен в съобщенията от 2005 г. и 2011 г., ако при изчисляването на еднократно платимата сума се получел резултат над тази минимална еднократно платима сума, Комисията предлагала на Съда да определи еднократно платимата сума чрез умножаване на определен дневен размер по броя на дните, през които е продължило съответното нарушение — от следващия ден след датата на изтичане на предвидения във въпросната директива срок за транспониране до датата на преустановяване на нарушението, а ако то не е преустановено — до датата на обявяване на съдебното решение по член 260, параграф 3 ДФЕС. Съответно дневният размер на еднократно платимата сума трябвало да се изчисли чрез умножаване на стандартната фиксирана сума, приложима при изчисляването на дневния размер на еднократно платимата сума, по коефициента за тежест и по фактора „n“. Съгласно съобщението от 2022 г. обаче тази стандартна фиксирана сума била 909 евро. В случая, тъй като коефициентът за тежест и факторът „n“ били съответно 10 и 1,45, от това следвало, че дневният размер на еднократно платимата сума бил 13 180,5 евро. Размерът на тази сума

съответствал на умножаването на този дневен размер по броя на дните, изтекли между следващия ден след датата на изтичане на срока за транспониране, определен в Директива 2018/1972, тоест 22 декември 2020 г., и датата, на която Република Полша ще изпълни задълженията си по тази директива, или датата на произнасяне на решението по настоящото дело, като посочената сума не можела да бъде по-малка от минималната еднократно платима сума от 3 270 000 евро, определена в съобщението от 2022 г. за тази държава членка.

48 В писмената си защита Република Полша поддържа, че предложените от Комисията размери на еднократната сума и на периодичната имуществена санкция са прекомерни и непропорционални спрямо тежестта на твърдяното неизпълнение на задължения.

49 Що се отнася, от една страна, до определянето на коефициента за тежест, Република Полша упреква Комисията, че не е извършила подробен анализ, както се изисква в съобщението от 2005 г. и в практиката на Съда. Комисията се ограничила до общи формулировки, които не позволявали да се определи значението на нарушените разпоредби на правото на Съюза, нито последиците от нетранспонирането на Директива 2018/1972 за общите и частните интереси.

50 Комисията дала погрешна преценка на реалната значимост на нормите от правото на Съюза, засегнати от твърдяното неизпълнение на задължения. Всъщност Директива 2018/1972 до голяма степен възпроизвеждала разпоредбите на действащи преди това директиви, които били изцяло транспонирани в полския правен ред, без да въвежда изменения от системно естество. В действителност някои от тези изменения имали само редакционна или незначителна стойност.

51 Що се отнася до измененията, считани за съществени от Комисията, Република Полша сочи, че полското право вече съдържа разпоредби, които по същество са подобни на предвидените в Директива 2018/1972 и гарантират постигането на преследваните с нея цели. Тези разпоредби влезли в сила на 21 декември 2020 г., тоест на датата на изтичане на срока за транспониране на тази директива.

52 Макар поради несъобщаването си на Комисията посочените разпоредби да не са били взети предвид при преценката дали е налице въпросното неизпълнение на задължения, Република Полша счита, че те следва да се вземат предвид при изчисляването на коефициента за тежест на това неизпълнение, и по-специално при преценката на последиците от несвоевременното транспониране на Директива 2018/1972 за общите и частните интереси.

53 Що се отнася, от друга страна, до отчитането на възпиращия ефект, и по-специално на прилагането на фактора „n“, Република Полша счита, че както по делото, по което е постановено решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Гърция (Възстановяване на държавни помощи — Фероникел) (C-51/20, EU:C:2022:36), не следва да се взема предвид институционалната тежест на държавата членка ответник в Съюза, а е достатъчно да се вземе предвид нейният БВП. В този случай факторът „n“ трябвало да бъде намален на 1,03.

54 В заключение Република Полша иска намаляване на коефициента за тежест и на фактора „n“ и съответно намаляване на размера на поисканите от Комисията санкции.

55 В репликата си Комисията счита, на първо място, че доводите на Република Полша са непоследователни, тъй като тя твърди, от една страна, че подробният текст на Директива 2018/1972 изисквал множество анализи по същество и консултации с обществеността, включително с потребителите и предприятията, което довело до забавяне на транспонирането ѝ, а от друга страна, че тази директива възпроизвежда до голяма степен разпоредбите на предходни директиви, така че разглежданото неизпълнение на задължения не можело да има конкретни и съществени последици върху пазара или върху положението на крайните потребители.

56 На второ място, Комисията отбелязва, че към датата на подаване на тази реплика тя не била уведомена за посочените от Република Полша национални разпоредби, които съответствали на изискванията на Директива 2018/1972 в качеството си на мерки за транспонирането на тази директива. Следователно не било възможно Комисията да вземе предвид тези разпоредби за целите на определянето на коефициента за тежест.

57 Първо, Комисията нямала възможност да провери дали посочените национални разпоредби действително осигуряват пълното транспониране на разпоредбите на Директива 2018/1972.

58 Второ, във всички случаи тази директива предвиждала задължение за съобщаване на Комисията на текста на такива национални разпоредби в подходяща форма, така че Комисията да може да определи датата и обхвата на подобно съобщаване. Позицията на Република Полша означавала, че официалното съобщаване на Комисията може да бъде заменено с посочване пред Съда на мерките за транспониране на въпросната директива, което представлявало съобщаване de facto и било в пряко противоречие с текста на предвиденото в тази директива задължение за съобщаване, и лишавало това задължение от неговото съдържание в ущърб на полезното действие на правото на Съюза. Това се отнасяло и за случаите, когато транспонирането на дадена директива може да бъде осигурено от вече действащи национални правни норми. Всъщност в такъв случай държавите членки не били освободени от задължението да информират Комисията за съществуването на тези правни норми.

59 Трето, държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията ясни и точни сведения и недвусмислено да посочат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, с които считат, че са изпълнили различните задължения, които им налага дадена директива. При липсата на такива сведения Комисията не била в състояние да провери дали съответната държава членка е приложила действително и напълно тази директива.

60 Четвърто, Комисията подчертава, че изтъкнатите от Република Полша доводи са общи и от тях не може да се направи извод, че цитираните правни норми действително и напълно транспонират разпоредбите на Директива 2018/1972 в полския правен ред.

61 На трето място, що се отнася до фактора „n“, Комисията поддържа позицията си.

62 В дупликата си Република Полша уточнява, че що се отнася, на първо място, до коефициента за тежест, тя не оспорва, че задължението за приемане на национални мерки, за да се осигури пълното транспониране на дадена директива, и задължението за съобщаване на тези мерки на Комисията представляват основни задължения на държавите

членки и че неизпълнението на тези задължения със сигурност трябва да се счита за сериозно. Освен това тя не счита, че официалното съобщаване на Комисията може да бъде заменено от съобщаване de facto.

63 При все това, от една страна, това не означавало, че когато за целите на определянето на размера на санкциите Комисията оценява последиците от липсата на своевременно транспониране на Директива 2018/1972 върху вътрешния пазар и потребителите, тя може напълно да пренебрегне приложимото национално законодателство единствено поради това че не е била уведомена за него. Да се приеме обратното, означавало при определянето на коефициента за тежест да се оценяват потенциалните последици от действията на държавите членки, а не реалните последици от това поведение. Съгласно точка 16 от съобщението от 2005 г. обаче сред параметрите, които влияят на коефициента за тежест на дадено нарушение, значението на разпоредбите от правото на Съюза, които са били предмет на това нарушение, и последиците от последното за общите или частните интереси били посочени поотделно. Република Полша счита, че в рамките на първия от тези параметри обхватът на съответния акт на Съюза се преценява теоретично, като това включва по-специално потенциалните последици от неприлагането му в държавите членки. Напротив, последиците от твърдяното нарушение за общите или частните интереси трябвало да се анализират в специфичния контекст, като се вземат предвид не само разпоредбите на Директива 2018/1972, но и фактическите обстоятелства, сред които са и действащите национални разпоредби, дори те да не са били съобщени. В това отношение тази държава членка се позовава на точка 53 от решение от 25 юни 2013 г., Комисия/Чешка република (C-241/11, EU:C:2013:423).

64 Впрочем Република Полша посочва, че на 25 ноември 2022 г. е уведомила Комисията за редица актове и че двата проекта на закон за транспониране са предадени на Sejm (Сейм, Полша) на 9 декември 2022 г., което съгласно точка 16.3 от съобщението от 2005 г. трябвало да се счита за смекчаващо обстоятелство, тъй като било знак за напредъка на законодателната дейност.

65 От друга страна, тази държава членка поддържа, че доводите ѝ не са непоследователни. Всъщност фактът, че Директива 2018/1972 възпроизвежда в голяма степен отменените директиви, не изключвал наличието на двусмисленост на новите разпоредби, въведени с тази директива. Описаните в писмената защита проблеми се отнасяли именно до тези нови разпоредби.

66 На второ място, що се отнася до фактора „n“, Република Полша припомня, че решение Комисия/Гърция (Възстановяване на държавни помощи — Фероникел) (C-51/20, EU:C:2022:36), е постановено на 20 януари 2022 г. и че Комисията не може да се позовава на незавършени анализи, за да обоснове неизпълнението му. Това решение било от съществено значение за висящите производства относно нетранспонирането на директиви и неизпълнението на решения на Съда, в които Комисията, от една страна, упреква държавите членки, че не са изпълнили задълженията си своевременно, а от друга страна, сама забавя изпълнението на посоченото съдебно решение.

Съображения на Съда

67 След като е установено, видно от точка 32 от настоящото решение, че към момента на изтичането на срока, определен в мотивираното становище, Република Полша не е съобщила на Комисията никаква мярка за транспониране на Директива 2018/1972 по смисъла на член 260, параграф 3 ДФЕС, така установеното неизпълнение на задължения попада в приложното поле на тази разпоредба.

68 Комисията иска да се определят периодична имуществена санкция и еднократно платима сума.

69 От практиката на Съда обаче следва, че прилагането на едната или другата от тези две мерки зависи от годността на всяка от тях да осъществи преследваната цел с оглед на конкретните обстоятелства. Докато налагането на периодична имуществена санкция изглежда особено подходящо, за да се подтикне държавата членка възможно най-бързо да преустанови неизпълнението, което при липса на такава мярка вероятно би продължило, осъждането да се заплати еднократна сума, почива по-скоро на преценката какви са последиците за частните и обществените интереси от това, че съответната държава членка не е изпълнила задълженията си, особено когато неизпълнението е продължило дълъг период от време (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 54 и цитираната съдебна практика).

– *По искането за определяне на периодична имуществена санкция*

70 Що се отнася до целесъобразността да се наложи имуществена санкция в случая, следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда налагането на периодична имуществена санкция е обосновано по принцип само доколкото неизпълнението на задължения, заради което се налага тази санкция, продължава да е налице до разглеждането на фактите от Съда, тоест до датата на приключване на производството (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 55 и 57 и цитираната съдебна практика).

71 От това следва, че за да се прецени дали в случая може да се предвиди налагане на периодична имуществена санкция, следва да се провери дали неизпълнението на задължения, констатирано в точка 32 от настоящото решение, е продължило до датата на приключване на производството, а именно 19 декември 2022 г.

72 В това отношение от предоставената на Съда преписка е видно, че към тази дата Република Полша нито е приела, нито съответно е съобщила мерките, необходими за осигуряване на транспонирането на разпоредбите на Директива 2018/1972 в полското право.

73 При тези обстоятелства следва да се констатира, че след като към датата на разглеждане на фактите от Съда не е приела тези мерки, нито съответно ги е съобщила на Комисията, Република Полша е продължила да не изпълнява задълженията си.

74 Поради това Съдът счита осъждането на Република Полша да заплати поисканата от Комисията периодична имуществена санкция, за целесъобразно да гарантира, че тази държава членка ще преустанови възможно най-бързо констатираното неизпълнение и ще изпълни задълженията си по Директива 2018/1972. За разлика от това, тъй като не е

изключено към момента на постановяване на решението по настоящото дело транспонирането на тази директива да е напълно приключило, тази периодична имуществена санкция трябва да се наложи само доколкото констатираното в точка 32 от настоящото решение неизпълнение на задълженията продължава да е налице към тази дата.

75 Следва да се припомни, че при упражняване на правото си на преценка в тази област Съдът трябва да определи периодичната имуществена санкция по такъв начин, че тя, от една страна, да бъде съобразена с обстоятелствата и да е пропорционална на установеното неизпълнение на задължения и на платежоспособността на съответната държава членка, и от друга страна, в съответствие с член 260, параграф 3, втора алинея ДФЕС да не надхвърля размера, посочен от Комисията (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 62 и цитираната съдебна практика).

76 При определянето от Съда на размера на периодичната имуществена санкция критериите, които трябва да се вземат предвид, за да се гарантира принудителният ѝ характер с оглед на еднаквото и ефективно прилагане на правото на Съюза, по принцип са продължителността на нарушението, неговата степен на тежест и платежоспособността на съответната държава членка. При прилагането на тези критерии Съдът трябва да отчете по-конкретно последиците от неизпълнението за разглежданите обществени и частни интереси, както и необходимостта да се постигне спешно изпълнение на задълженията от съответната държава членка (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 63 и цитираната съдебна практика).

77 Що се отнася, на първо място, до тежестта на нарушението, следва да се припомни, че задължението за приемане на национални мерки за осигуряване на пълното транспониране на директива и задължението за съобщаване на тези мерки на Комисията представляват задължения на държавите членки от съществено значение за гарантиране на пълната ефективност на правото на Съюза и че следователно неизпълнението на тези задължения трябва да се разглежда като относително тежко нарушение (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 64 и цитираната съдебна практика).

78 В случая следва да се констатира, че както следва от точка 32 от настоящото решение, към момента на изтичането на срока, определен в мотивираното становище, а именно 23 ноември 2021 г., Република Полша не е изпълнила задълженията си за транспониране съгласно Директива 2018/1972, така че не е била осигурена пълната ефективност на правото на Съюза. Обстоятелството, че към тази дата Република Полша все още не е съобщила никакви мерки за транспониране на тази директива, прави това неизпълнение още по-тежко.

79 Освен това, както подчертава Комисията, Директива 2018/1972 е основният законодателен акт в областта на електронните съобщения.

80 По-конкретно, най-напред, съгласно член 1, параграф 1 Директива 2018/1972 установява „хармонизирана рамка за регулиране на електронните съобщителни мрежи, електронните съобщителни услуги, прилежащите съоръжения и услуги и някои аспекти на крайните

устройства. Тя установява задачите на националните регулаторни органи и където е приложимо — на другите компетентни органи, и установява съвкупност от процедури за осигуряване на хармонизирано прилагане на регулаторната рамка в целия Съюз“.

81 По-нататък, съгласно член 1, параграф 2 целите на тази директива са, от една страна, да създаде вътрешен пазар на електронните съобщителни мрежи и услуги, който води до разгръщането и използването на мрежи с много голям капацитет, устойчива конкуренция, оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги, достъпност, сигурност на мрежите и услугите и предимства за крайните ползватели, а от друга страна, да осигури предоставянето на територията на целия Съюз на качествени, достъпни и обществени услуги чрез ефективна конкуренция и избор, за преодоляване на обстоятелствата, при които пазарът не удовлетворява потребностите на крайните ползватели, включително достъпа на тези с увреждания до услугите на равни начала с останалите, и да установи необходимите права на крайните ползватели.

82 Накрая, както следва от съображения 2 и 3 от Директивата, с нея се изменя действалата преди нея регулаторна рамка, за да се отчетат технологичните и пазарните промени.

83 Наистина, както отбелязва Република Полша, разглежданата област вече е регулирана с други актове от правото на Съюза, които тази директива изменя или заменя.

84 Посочената директива обаче не се свежда само до кодификация на тези актове. Всъщност, както изтъква Комисията, без да бъде опровергана по този въпрос от Република Полша, ЕКЕС в частност укрепва възможностите за избор и правата на потребителите, като гарантира по-високи стандарти на съобщителните услуги, а също и ролята на националните регулаторни органи, като определя минимален набор от правомощия за тези органи и като укрепва независимостта им чрез установяването на критерии за назначенията, както и задълженията в областта на съобщаването на информация. Освен това ЕКЕС урежда различни аспекти на доставката на електронни съобщителни услуги, включително задълженията за универсална услуга, номерационните ресурси и правата на крайните ползватели. Укрепването на организационните правила за сектора на електронните съобщения с ЕКЕС служи за увеличаване на сигурността и защитата на потребителите, в частност, що се отнася до достъпа до услуги на достъпни цени.

85 Както обаче правилно посочва Комисията, нетранспонирането на Директива 2018/1972 от Република Полша, първо, уврежда регулаторните практики в целия Съюз, що се отнася до управлението на електронносъобщителната система, свързаните със спектъра разрешения и правилата за достъп до пазара. В резултат от това предприятията не разполагат нито с ползите от по-съгласуваните и предвидими процедури за предоставяне или удължаване на срока на правата за ползване на съществуващия спектър, нито с ползите от регулаторната предвидимост, произтичаща от минималния 20-годишен срок на лицензите за ползване на спектъра. Подобни проблеми имат пряко въздействие върху наличността и разгръщането на мрежи с много голям капацитет в Съюза. Второ, потребителите не могат да се възползват от редица осезаеми предимства, които им предоставя Директивата, като например решенията относно достъпа до доставка на съобщителни услуги на достъпни цени, изискването да им се предоставя ясна информация за договорите, задължението за прилагане на прозрачни цени, опростяването на смяната на мрежовите доставчици, за да се даде стимул за по-достъпни цени на дребно, и задължението на операторите да предлагат на крайните ползватели с увреждания равностоен достъп до съобщителните услуги.

86 На второ място, що се отнася до продължителността на нарушението, следва да се припомни, че по принцип тя трябва да се изчислява с оглед на момента, в който Съдът преценява фактите, а тази преценка на фактите трябва да се смята за извършвана към датата на приключване на производството (вж. в този смисъл решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 66 и 79 и цитираната съдебна практика).

87 От една страна, що се отнася до началото на периода, вземан предвид при определянето на размера на периодичната имуществена санкция, която следва да се наложи на основание член 260, параграф 3 ДФЕС, Съдът приема, че датата, която трябва да се вземе предвид при изчисляване на продължителността на разглежданото неизпълнение на задължения, е датата на изтичане на срока, определен в мотивираното становище (вж. в този смисъл решения от 16 юли 2020 г., Комисия/Румъния (Борба с изпирането на пари), C-549/18, EU:C:2020:563, т. 79, и от 16 юли 2020 г., Комисия/Ирландия (Борба с изпирането на пари), C-550/18, EU:C:2020:564, т. 90).

88 В случая не е надлежно оспорен фактът, че към момента на изтичането на определения в мотивираното становище срок, а именно 23 ноември 2021 г., Република Полша не е приела необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да осигури транспонирането на Директива 2018/1972, нито съответно ги е съобщила на Комисията.

89 От друга страна, както следва от точки 72 и 73 от настоящото решение, констатираното в точка 32 от това решение неизпълнение на задължения все още не е било преустановено към датата на приключване на производството пред Съда, тоест 19 декември 2022 г.

90 Продължителност на нарушението от почти тринадесет месеца обаче е значителна с оглед на факта, че по силата на член 124 от Директива 2018/1972 държавите членки са били длъжни да транспонират разпоредбите на тази директива най-късно до 21 декември 2020 г.

91 При все това следва да се вземе предвид обстоятелството, че тази продължителност може отчасти да е резултат от изключителните обстоятелства, свързани с пандемията от COVID-19. Всъщност Република Полша поддържа — и това не е оспорено — че тези непредвидими и независещи от волята ѝ обстоятелства са забавили законодателния процес, необходим за транспонирането на Директива 2018/1972, и с това са удължили периода, през който е продължило констатираното в точка 32 от настоящото решение неизпълнение на задължения.

92 На трето място, що се отнася до платежоспособността на съответната държава членка, от практиката на Съда следва, че трябва да се отчете БВП на тази държава членка към датата на преценката на фактите от Съда (вж. в този смисъл решения от 16 юли 2020 г., Комисия/Румъния (Борба с изпирането на пари), C-549/18, EU:C:2020:563, т. 85, и от 16 юли 2020 г., Комисия/Ирландия (Борба с изпирането на пари), C-550/18, EU:C:2020:564, т. 97).

93 Комисията предлага освен БВП на Република Полша да се вземе предвид и институционалната ѝ тежест в Съюза, изразена чрез броя на местата за тази държава членка в Парламента. Комисията счита също, че следва да се използва коригиращ коефициент от 4,5, за да се гарантира пропорционалният и възпиращ характер на санкциите, които тя моли Съда да наложи на посочената държава членка.

94 Както обаче Република Полша правилно изтъква, Съдът неотдавна съвсем ясно посочи, от една страна, че отчитането на институционалната тежест на съответната държава членка не се явява необходимо, за да се гарантира достатъчен възпиращ ефект и да се подтикне тази държава членка да промени своето настоящо или бъдещо поведение, а от друга страна, че Комисията не е доказала въз основа на какви обективни критерии е определила стойността на коригиращия коефициент от 4,5 (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Гърция (Възстановяване на държавни помощи — Фероникел), C-51/20, EU:C:2022:36, т. 115 и 117).

95 Предвид всички обстоятелства по настоящото дело и с оглед на правото на преценка, признато на Съда в член 260, параграф 3 ДФЕС, който предвижда, че когато налага периодична имуществена санкция, Съдът не може да надвишава посочения от Комисията размер, Република Полша следва да бъде осъдена, в случай че установеното в точка 32 от настоящото решение неизпълнение на задълженията продължава към датата на постановяване на настоящото решение, да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция в размер от 50 000 евро за всеки ден, считано от тази дата до преустановяването от посочената държава членка на това неизпълнение на задълженията.

– *По осъдителното искане за заплащане на еднократна сума*

96 Що се отнася до целесъобразността в случая да се определи еднократно платима сума, следва да се припомни, че Съдът е длъжен по всяко дело в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай, с който е сезиран, както и в зависимост от степента на убеждаване и възпиране, която той счита за необходима, да определи подходящи имуществени санкции с цел по-специално да предотврати повторни аналогични нарушения на правото на Съюза (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 69 и цитираната съдебна практика).

97 По настоящото дело следва да се приеме, че макар Република Полша да си е сътрудничила със службите на Комисията през цялата досъдебна процедура и да им е предоставяла информация за причините, поради които е била възпрепятствана да осигури транспонирането на Директива 2018/1972 в полското право, правната и фактическата страна на установеното неизпълнение на задълженията, и по-точно това, че към момента на изтичането на определения в мотивираното становище срок и дори към датата на предявяване на настоящия иск или към датата на преценката на фактите от Съда изобщо не са съобщени необходимите мерки за транспонирането на Директивата, показват, че за да може наистина да се предотврати бъдещото повторение на аналогични нарушения на правото на Съюза, е необходима възпираща мярка като налагането на санкция под формата на еднократно платима сума (вж. по аналогия решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 70 и цитираната съдебна практика).

98 Предвид изложеното по-горе е целесъобразно на Република Полша да бъде наложена санкцията еднократно платима сума.

99 Що се отнася до изчисляването на размера на тази еднократно платима сума, следва да се припомни, че при упражняването на правото си на преценка, което в това отношение е ограничено от предложенията на Комисията, Съдът следва така да определи размера на еднократната сума, която държавата членка може да бъде осъдена да заплати съгласно член 260, параграф 3 ДФЕС, че той да бъде, от една страна, съобразен с обстоятелствата, а

от друга страна, съразмерен на извършеното нарушение. Сред релевантните фактори в това отношение са в частност обстоятелства като тежестта на установеното неизпълнение на задължения, периодът, през който то продължава, и платежоспособността на съответната държава членка (решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Испания (Директива за личните данни — Наказателно право), C-658/19, EU:C:2021:138, т. 73 и цитираната съдебна практика).

100 Както бе припомнено в точка 86 от настоящото решение, продължителността на нарушението по принцип трябва да се изчислява с оглед на момента, в който Съдът преценява фактите, а тази преценка на фактите трябва да се смята за извършвана към датата на приключване на производството.

101 От една страна, що се отнася до началото на периода, вземан предвид при определянето на размера на еднократно платимата сума по член 260, параграф 3 ДФЕС, Съдът приема, че за разлика от подневната периодична имуществена санкция датата, която е меродавна за изчисляването на продължителността на процесното неизпълнение, е не датата, на която изтича срокът, определен в мотивираното становище, а датата, на която изтича срокът за транспониране, предвиден във въпросната директива (решения от 16 юли 2020 г., Комисия/Румъния (Борба с изпирането на пари), C-549/18, EU:C:2020:563, т. 79, и от 16 юли 2020 г., Комисия/Ирландия (Борба с изпирането на пари), C-550/18, EU:C:2020:564, т. 90).

102 В случая не е надлежно оспорен фактът, че към момента на изтичането на предвидения в член 124 от Директива 2018/1972 срок за транспонирането ѝ, а именно 21 декември 2020 г., Република Полша не е приела необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да осигури транспонирането на тази директива, нито съответно ги е съобщила на Комисията.

103 От друга страна, както вече бе посочено в точка 89 от настоящото решение, към датата на приключване на производството, тоест 19 декември 2022 г., констатираното в точка 32 от настоящото решение неизпълнение на задължения все още не е било преустановено, поради което към тази дата това неизпълнение е продължило 728 дни.

104 Следва обаче да се вземе предвид, че продължителността на това неизпълнение на задължения е могла отчасти да се дължи на посочените в точка 91 от това решение изключителни обстоятелства.

105 От това следва, че с оглед на съображенията както относно тежестта на нарушението, изложени в точки 77—85 от настоящото решение, така и относно платежоспособността на Република Полша, изложени в точки 92—94 от същото, и с оглед на правото на преценка, признато на Съда в член 260, параграф 3 ДФЕС, който предвижда, че когато налага санкция под формата на еднократно платимата сума, Съдът не може да надвишава посочения от Комисията размер, следва да се приеме, че за да може наистина да се предотврати бъдещото повторение на нарушения, аналогични на това на член 124 от Директива 2018/1972 и засягащи пълната ефективност на правото на Съюза, е необходимо да се наложи санкция под формата на еднократно платима сума, която да бъде в размер от 4 милиона евро.

106 Ето защо следва Република Полша да бъде осъдена да заплати на Комисията еднократна сума в размер от 4 милиона евро.

По съдебните разноски

107 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Полша и последната е загубила делото, Република Полша трябва да бъде осъдена да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Комисията.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

1) **Като до изтичането на определения в мотивираното становище срок не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения, и съответно като не е съобщила тези разпоредби на Европейската комисия, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 124, параграф 1 от тази директива.**

2) **Като не е приела, към датата на разглеждане на фактите от Съда, мерките, необходими, за да транспонира във вътрешното право разпоредбите на Директива 2018/1972, нито съответно е съобщила на Европейската комисия тези мерки, Република Полша е продължила да не изпълнява задълженията си.**

3) **В случай че установеното в точка 1 неизпълнение на задължения продължи към датата на обявяване на настоящото решение, осъжда Република Полша да заплаща на Европейската комисия периодична имуществена санкция в размер от 50 000 евро за всеки ден забава, считано от тази дата до преустановяване от посочената държава членка на това неизпълнение на задължения.**

4) **Осъжда Република Полша да заплати на Европейската комисия еднократна сума в размер от 4 милиона евро.**

5) **Осъжда Република Полша да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**

Подписи